

نامه‌ای است که قائم مقام از طرف عباس میرزا در پاسخ نامه ژنرال پاسکیویچ نوشته است .

جواب بستویچ : ذریعه آداب و دیعه آن جناب رسید. رفتن فرزندى خسرو میرزا بخدمت اعلی حضرت عم اکرم تاجدار که صلاح دیده و راهنمائی نموده بود سابقاً مصحوب کینیاژ کودامشوف جواب نوشته‌ایم مجدداً نیز مرقوم می‌داریم که تا حال از پذیرفتن مستصوبات آن جناب زیانی ندیده‌ایم و اعتماد داریم که بعد از این هم نه بینیم بلکه سودها و خیرها بفضل خدا دریا بیم هم - چنانکه با لفعل اعلی حضرت امپراطور اعظم طالب دیدار فرزند ما شده و این امری است که نتیجه شرفیابی به او و منافع کامیابی به ما خواهد داد و هم چنین حقیقت بی خبری و بی گناهی اولیای این دولت و تأسف و تأثر خاطر مبارک شاهنشاه روحنا فداه در قضیه جنرال گریبادوف که به راستی و درستی معلوم رای ممالک آرای امپراطور اعظم افخم شده و گزات های چاپ بطر بورغ در این باب بهر مملکت انتشار یافته و آن جناب خود به ما رسانده نیز امری است که موجب رفع غوایل خلل بین الدولتین گردیده و بدخواهان حضرتین را مأیوس و ناکام ساخته بتحقیق می‌دانیم که اینها همه از نتایج و آثار نیک - خواهیهای آن جناب است و هر مصلحتی که در کارهای ما به بینید بر وفق بین همین طور نیک خواهیها خواهد بود . بناء علی هذه المراتب ، در باب سفر فرزندى خسرو میرزا معلوم است که هیچگونه مضایقه از ما و ماطله از او نخواهد شد اما چون آن جناب همیشه خیر و صلاح ما را در هر دو دولت منظور داشته خواهش داریم که در این باب نیز هر چه بشود نوعی باشد که برخلاف رأی و اراده اعلی حضرت شاهنشاه اجل افخم خلد الله ملکه و سلطانه نباشد و بحثی در آستانه این دولت پایدار بر ما وارد نیاید آن جناب خود آگاه است که بعد از این قضیه اهالی مملکتین را گمانهای رفت که مبدا غایله ناامنی و انقلابی واقع شود همین که فرزندى خسرو میرزا مأمور به آن حدود شد اهالی آن طرف را بحمد الله رفع گمان و کمال اطمینان حاصل گشت اکنون بر وفق انصاف وقت آن است که اهالی این طرف را نیز انشاء الله بر همان منوال رفع و وحشت

و منتهای آسودگی و فراغت بهم رسد و این مطلب موقوف بر آن است که آن جناب جواب فرمان همایون شاهنشاهی را که مصحوب فرزندى مرقوم و مرسل شده طوری معروض دارد که امنای دولت قاهره را از بقای عهد موافقت بین الدولتین خاطر جمعی کامل حاصل شود و من بعد بهیچ وجه گفتگوئی از این قضیه مکرر و هه فیما بین واقع نشود. بر خدا و خلق ظاهر است که این دولت را با وصفی خبری و بی گناهی باز کمال خجالت حاصل بود و اعلیحضرت شاهنشاه روحانفاده بهمین سبب فرزند خود را به معذرت خواهی فرستاد. یقین است که اعلیحضرت امپراطور اعظم - افخم نیز بطرزی که شایان شأن و شوکت اوست گذشت و رأفت و التفات خسروانه خواهد فرمود و اگر نه چنین بود هرگز طالب دیدار او نمی شد و در باب روانه داشتن او به آن جناب خود حکم و تأکید نمی فرمود. با وصف این قراین و دلایل، یقین دارم که آن جناب از نوشتن و فرستادن آن عریضه مضایقه نخواهد کرد مانیز وجه مصارف سفر و سایر تدارکات لازمه فرزند خسرو میرزا را با نامه همایون بزودی انفاذ تفلیس خواهیم نمود و از رفتن او مضایقه نخواهیم نمود و عریضه آن جناب راهم که خواهد رسید به ایلچی دولت قاهره که حالا در تبریز است انفاذ دربار سلطنت مدار خواهیم ساخت و چون عالیجاه فدوی بلا اشتباه محمد خان امیر نظام از جانب سنی الجوانب این دولت امین است اجازت داده ایم که با آن جناب در مجاری این امور گفتگو نماید و امیدواریم که بواسطه نیک خواهی آن جناب قرار کارها بوضعی شود که مارا در آستان هردو دولت در ضمن این وساطت که کرده ایم و می کنیم نوید اعتبار بهم رسد و از هیچ طرف مورد بحث و منسوب به اغفالی نباشیم و العاقبة بالعافیه